

[Formanden.]

gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om statstilskud til oprettelse af vikarordninger inden for håndværk, handel m.v. [af Ivar Hansen m.fl.].

(Andre selvst. forslag nr. VII. Fremsat 9/10 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Forslaget går ud på, at teknologiloven ændres således, at der skabes hjemmel til af de 18 mill. kr., som i finansåret 1975-76 er bevilget til statstilskud til byerhvervenes konsulenttjeneste, at anvende et beløb til dækning af administrationsomkostningerne ved etablering af vikarordninger inden for håndværk, handel m.v. I bemærkningerne regnes der med, at der til dette formål bør afsættes mindst 200.000 kr. i hvert finansår.

Det anføres, at baggrunden for forslaget er, at der inden for jordbruget findes en sådan hjemmel til det nævnte tilskud, som udnyttes. Endvidere henvises der til, at de tilsvarende problemer i bl.a. Norge og Holland er løst gennem aftaler mellem myndighederne og erhvervsorganisationerne ud fra en politisk målsætning om ligestilling ved fordelingen af de sociale goder.

Det er for mig lidt tvivlsomt, om der her kan siges at foreligge et hensyn, der helt nøje svarer til det hensyn til opretholdelsen af et husdyrhold, som gør landbrugets vikarordning til en særlig egnet løsning for landmændene. Ud over at tilstedeværelsen af sådanne ordninger inden for landbruget således har stor betydning for opretholdelsen af en animalsk produktion, har de jo samtidig den fordel, at den daglige vikarbistand tidsmæssigt kan holdes inden for meget snævre rammer. I byerhvervene vil der være behov for vikarbistand normalt i hele åbningstiden, og udgifterne vil derfor blive af en helt anden størrelsesorden, ja, vel ofte så store, at en midlertidig lukning kan være mere økonomisk.

Forslaget indeholder ikke nogen løsning på det væsentligste problem, nemlig beta-

lingen af selve vikarlønningerne, og her vil konsulentmidlerne under ingen omstændigheder kunne anvendes, endsigse slå til, såfremt der skal ydes en effektiv social sikring af denne befolkningsgruppe i ferie- og sygdomsperioder.

I saglig henseende vil en ændring af teknologiloven til at omfatte vikarordninger bringe et fremmedelement ind i loven. Forslaget omhandler en ordning med et i hovedsagen socialt sigte, mens der under konsulentordningen kun er og kun skal være hjemmel til at yde statsstøtte til effektivitetsfremmende konsulentbistand. Desuden vil det af handelsministeriet nedsatte konsulentudvalg, der afgiver indstilling til handelsministeriet om anvendelsen af finanslovbevillingen til konsulentbistand, jo næppe være sagkyndigt i relation til administrationen af en vikarordning med socialt sigte. Det vil derfor være nødvendigt både finansielt og administrativt at behandle støtten til konsulentvirksomheden og støtten til oprettelse af vikarordninger som to fra hinanden adskilte tilskudsordninger. Hvis man f.eks. ved administrationen af en vikarordning kunne tænkes at benytte samme model, som anvendes inden for landbruget, ja, så ville dette bl.a. betyde, at der måtte oprettes et særligt udvalg til at bistå ved administrationen af ordningen. Allerede af denne grund vil det derfor være et spørgsmål, om omkostningerne ved administrationen af en vikarstøtteordning kan holdes på et tilstrækkelig rimeligt niveau set i forhold til det beløb, der forudsættes anvendt til formålet.

Hertil kommer, at der ved de udtalelser om forslaget, som handelsministeriet har indhentet fra handelens, fra håndværkets og fra industriens organisationer, har kunnet konstateres, at der ikke er en enig opbakning af forslaget. Ingen organisation kan gå ind for at anvende mere end højst 200.000 kr. af konsulentmidlerne, ja, Håndværksrådet ønsker for sit vedkommende overhovedet ikke at anvende konsulentmidler til dette formål.

I øvrigt viser flere udtalelser klart, at en vikarordning kun kan blive effektiv, hvis der også som i Norge og Holland ydes tilskud til selve driften, i hvert fald når det drejer sig om sygdomstilfælde.

Jeg må derfor stille mig tvivlende over for, om en statsstøtte til oprettelse af vikar-